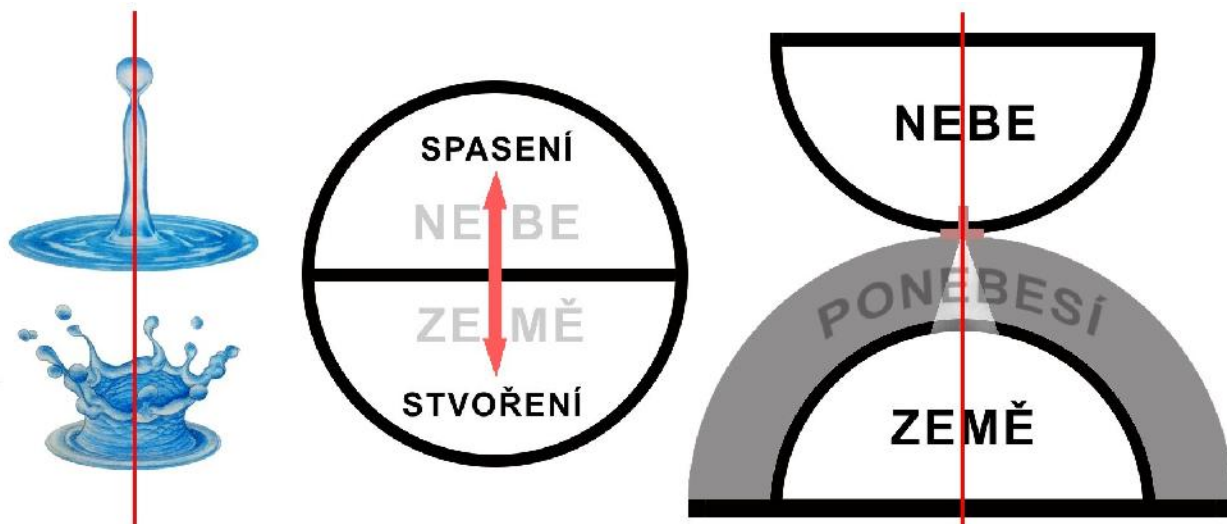

6. JAK SE ZAREGISTROVAT?

Je-li SPASENÍ založeno na Božím zázraku nového narození, které na sobě nikdo sám bez Krista vykonat nemůže a zasloužit si ho dobrými skutky nelze, jak potom můžeme mít jistotu, že Jsme SPASENI a patříme Ježíši Kristu?

Názorně si lze představit, že v celé kosmologické dramaturgii mezi NEBEM a ZEMÍ se SPASENÍ odehrává na jediné kolmé ose Ducha svatého, která tu byla už při stvoření světa a kterou názorně představuje např. kapka vody dopadající kolmo na hladinu. Vzniklý vodní kráter znázorňuje stvoření celého vesmíru se vším, co je v něm (Velký Třesk) a druhá fáze v podobě středového výtrysku v téže kolmé ose zpět vzhůru, znázorňuje návrat všeho živého k Bohu – SPASENÍ.

Tato pomyslná osa Ducha svatého stále propojuje NEBE se ZEMÍ i napříč nepřátelským územím v ponebesí. Ježíš je to Slovo na počátku, které se pak stalo tělem a Ježíš je také to slovo, kterým můžeme být dnes SPASENI. Také Adam v ráji, stvořený k obrazu Božímu jako pán tvorstva, stál v této pomyslné ose na ZEMI a jeho srdce bylo ve stálém spojení s NEBEM.

Když se nám technicky vzato podaří znovu trvale proltnout, ba přímo ztotožnit osu svého srdce (nitra) s touto světovou osou „stvoření – spasení“, jsme SPASENI.

Praktický návod

Jak to ale udělat prakticky? Bible má na to jednoduchý, pro každého snadno srozumitelný návod. Stačí k tomu jenom dvě věci.

Vyznáš-li svými ústy Ježíše jako Pána a uvěříš-li ve svém srdci, že ho Bůh vzkřísil z mrtvých, budeš spasen. Srdcem věříme k spravedlnosti a ústy vyznáváme k spasení.

Řím 10:9-10

SPASENÍ je freeware, můžeme si ho kdykoliv a zcela zdarma stáhnout z NEBE, ale musíme se zaregistrovat.

Těmi dvěma věcmi, které nám stačí ke SPASENÍ jsou **víra a smlouva**. Víra se týká jen našeho nitra, to je to, co našeho ducha propojuje s NEBEM. Smlouva se týká celé duše, našich úst na povrchu těla a to je to, co celou naši duši v těle zapečetuje ke SPASENÍ.

Proč předmětem naší víry k vyznání Krista má být zrovna detail vzkříšení z mrtvých v jeho životě? To tam nesmí být něco jiného, třeba že je Božím Synem, nebo že uzdravoval nemocné, nebo prostě jenom to, že Bůh je? Myslím, že jde právě o to, abychom se vírou skrze Krista napojili na NEBE. Pokud přijmeme vírou že Bůh vzkřísil Ježíše z mrtvých, věříme tím zároveň i v jeho nanebevzetí a tedy i tomu, že on je tím pravým a jediným propojovatelem NEBE – ZEMĚ a o to právě jde.

Srdcem věříme k spravedlnosti. Touto vírou v Kristovo vzkříšení zároveň dáváme za pravdu všem jeho výrokům a tím i Bohu Otci, neboť Bůh by přeci lháře nevzkřísil a neprohlásil za spravedlivého.

O tom, co je to spravedlnost, Ježíš poučil své učedníky v předvečer svého zatčení, když mluvil o Duchu svatém, kterého slíbil poslat po svém vzkříšení.

On přijde a ukáže světu, v čem je hřích, spravedlnost a soud: Hřích v tom, že ve mne nevěří, spravedlnost v tom, že odcházím k Otci a již mne nespátříte. Jan 16:8-10

Ježíš také pojem „spravedlnost“ spojuje zdánlivě nesrozumitelně se svým nanebevzetím. Definovat správně, co se myslí v Bibli pojmem „spravedlnost“ není tak úplně snadné. Starý Zákon rozlišuje (hlavně v Žalmech a v Příslovích) dva druhy lidí. Spravedliví a svévolníci. To jsou ti, kteří hledají právo a Boží vůli pro svůj život a ti, kteří si dělají, co sami chtějí.

Spravedlnost tedy znamená v Písmu být v právu a nemít hřích, čili chodit s Bohem.

Bůh nám ale počítá už naši víru (stejně jako Abrahamovi) za spravedlnost. Když uvěříme ve svém srdci, že Ježíše vzkřísil z mrtvých a tím také, že odešel k němu, budeme Bohem pokládáni za spravedlivé.

Ústy vyznáváme k spasení. Slovo má velkou moc, slovo bylo na počátku, slovem byly založeny světy, slovem také Ježíš uzdravoval nemocné a vyháněl demony. Svým způsobem má každé slovo duchovní moc. Rozdíl v jeho účinku je v tom, je-li vysloveno v Duchu svatém ve shodě s Písmem (Božím slovem), nebo svévolně, či manipulativně při zneužití autority, nebo dokonce jako kletba za pomoci čarodějství. Ježíš k tomu říká Židům:

Plemeno zmijí: Jak může být vaše řeč dobrá, když jste zlí? Čím srdce přetéká, to ústa mluví. Dobrý člověk z dobrého pokladu srdce vynáší dobré, zlý člověk ze zlého pokladu vynáší zlé. Pravím vám, že z každého planého slova, jež lidé promluví, budou skládat účty v den soudu. Mat 12:34-36

Mám za to, že z textu logicky vyplývá, že ne jenom z planých slov budeme skládat účty, ale tím spíše ze všech těch, které plané nebyly, ale účinným způsobem ovlivnily životy lidí, ať už pozitivně, nebo negativně. Vše bude jednou správně posouzeno.

Málo kdo možná ví, že známé české pořekadlo: „co na srdci, to na jazyku“, vychází právě z tohoto Kristova výroku. Když tedy ve shodě s vírou v srdci vyznáme svými ústy, že „Ježíš je Pán“, přijímá to Bůh jako smlouvu ke SPASENÍ. Od té chvíle jsme zaregistrováni v nebeské matrice a jsme okamžitě přeneseni z hájemství Adamova (výklad toho jména je „zemák“) do hájemství Kristova. Naše duchovní identita je tímto aktem změněna.

Je to stejné jako u svatebního obřadu, ovšem svatební obřad se skládá z různých částí. V jakém okamžiku jsou ti dva oficiálně opravdu svoji? Kdy to už platí a kdy ještě ne? Je to v té minutě, kdy oba vysloví nahlas na stvrzení manželského slibu své „ANO!“ Od té chvíle je to zapsáno do matriky a také Bůh v NEBI tento zápis přijímá jako platný, bez ohledu na to, na kterém místě byla smlouva uzavřena. S Kristem je to stejné. Kdo řekne Ježíši Kristu své „ANO“ a vyzná ho svými ústy za svého Pána, je SPASEN.

Jistota spasení

To jsem dříve nevěděl a proto jsem si nebyl jist tím, že opravdu patřím Kristu. Ani všechny nadpřirozené zkušenosti svědčící pro Krista, které jsem již prožil, mi nedávaly žádnou záruku, že jsem také SPASEN. Věděl jsem, že se musí ještě něco „technicky“ stát, abych měl jistotu, že opravdu patřím Kristu.

V církvi mi říkali, že to mohu přijmout jenom vírou. Velká chyba. Místo jednoho problému jsem měl hned dva. Jak mám uvěřit, že správně věřím? Tento autismus víry mi rozhodně nevyhovoval. „Věřím, že věřím.“ Také sektáři (Svědkové Jehovovi, Mormoni apod.) věří, že jsou SPASENI, aniž by tušili, že jejich víra je mrtvá, vsugerovaná jinými lidmi, kteří přepsali Bibli a tak narušili její duchovní moc a kontinuitu.

Jehovistická Bible vznikla (byla přepsána) až v polovině 19. století v Brooclinu, tedy ve století páry a prvních velkých vynálezů a nikomu z nich nevadí, že o tak zásadním kroku sama Bible mlčí. Starozákonní proroci mnohokrát oznamovali příchod mesiáše (spasitele), ale o Brooclinském vynálezu, že bude jednou nutno Bibli přepsat, ani zmínka. Je možné stavět svou víru na něčem, co bylo celou dobu špatně a teď je třeba to přepsat? Taková Bible by přeci nemohla mít žádnou koncepční kontinuitu, nemohla by obsahovat Slovo života a Bohu by dělala jen ostudu.

Jakým způsobem věří ostatní věřící v církvi jsem neřešil, já jsem potřeboval mít jistotu „technicky“ spolehlivější, než jenom svou vlastní holou vírou. Jestli jsem něčemu věřil, tak tomu, že taková jistota je.

Jistotou je Boží smlouva

Trvalo to asi dva roky, než jsem v jedné knížce narazil na výrok: „Boží království je smluvní království.“ Dokonce i pozemský ráj byl založen na jednoduché úmluvě mezi člověkem a Bohem, jejíž porušení zrušilo ráj. Jenom díky oběti Pána Ježíše Krista na kříži je překlenu propast HŘÍCHU a nová smlouva nám může být nabídnuta zpět.

Uvěřit, že smlouva je tou „technicky funkční“ zárukou ke SPASENÍ, to mi už nedělalo žádné potíže. Věřím, že Ježíš v NEBI nám naše vyznání víry ústy také věří.

SPASENÍ je Boží dar, je zcela zadarmo, nelze si ho zasloužit ani dobrými skutky, ale ani větší zbožností a duchovností. To jsem také zprvu nevěděl a tak jsem si myslel, že když se budu víc modlit, abych měl větší pokoj v srdci, když prožiju víc zázraků, nebo budu mít víc prorockých snů apod., tak snad budu mít také větší jistotu SPASENÍ. Neměl.

Až potom jsem si všiml v Písmu, že apoštol Pavel také varuje před podobnými snahami:

Avšak spravedlnost založená na víře mluví takto: Nezapomínej se myšlenkou: kdo vystoupí na nebe? - aby Krista přivedl dolů - ani neříkej: kdo sestoupí do propasti? - aby Krista vyvedl z říše mrtvých.

Co však praví? Blízko tebe je slovo, v tvých ústech a ve tvém srdci; je to slovo víry, které zvěstujeme.

Vyznáš-li svými ústy Ježíše jako Pána a uvěříš-li ve svém srdci, že ho Bůh vzkřísil z mrtvých, budeš spasen. Srdcem věříme k spravedlnosti a ústy vyznáváme k spasení.

Řím 10:6-10

Dneska se dá už jen těžko zjistit, jakým konkrétním dohadům čelil apoštol Pavel tímto varováním, možná, že se opravdu vyskytovaly snahy spiritisticky vyvolávat Ducha Kristova ze záhrobí. Mě to upozorňuje spíše na marnost snahy podnikat kvůli SPASENÍ jakoukoli „mystickou“ cestu směrem k NEBI. Ke Kristu není třeba šplhat a nějak se snažit duchovně stoupat z vlastních sil, ba je to přímo nežádoucí.

To všechno obstaral Ježíš za nás. SPASENÍ má každý u sebe, je nám blíž, než bychom si mysleli, je v našich ústech, v našem slově vyznání.

Když my uvěříme ve svém srdci Kristovu slovu, i on uvěří tomu našemu. Bůh naše vyznání víry přijímá jako Smlouvu na věčnost.

HLAVNÍ MYŠLENKY TÉTO KAPITOLY:

Za jakých podmínek můžeme mít jistotu spasení?

Pomyslná kolmá osa SPASENÍ trvale a bez přerušení napříč nepřátelským územím HŘÍCHU v ponebesí propojuje NEBE se ZEMÍ.

**Vyznáš-li svými ústy Ježíše jako Pána a uvěříš-li ve svém srdci,
že ho Bůh vzkřísil z mrtvých, budeš spasen.
Srdcem věříme k spravedlnosti a ústy vyznáváme k spasení.
Řím 10:9-10**

Spasení je freeware,
můžeme si ho kdykoliv a zcela zdarma stáhnout z NEBE,
ale musíme se zaregistrovat.

Tou jistotou spasení je akt smlouvy s Kristem.

Když uvěříme ve svém srdci jeho Slovu
o jeho vzkříšení, i on uvěří našemu slovu vyznání.

Bůh naše vyznání víry ústy přijímá jako akt smlouvy ke spasení na věčnost.